

Lze využít záračnou energii skupinky lidí

k uzdravení jednotlivců i celého světa?

Knižní novinku **Lynne McTaggartové SÍLA OSMI – Transformační síla kolektivního vědomí** (vydalo ji nakladatelství METAFORA, U Krbu 35, 100 00 Praha 10, www.metafora.cz) jsme vám doporučovali v minulém čísle MEDIA (v rubrice Knihy jen pro vás). Nyní vás blíže seznámíme s autorkou knihy, jak píše o sobě a svém objevování zážraků skrze experimenty. Uvádíme výběr z předmluvy k této velice zajímavé a poučné knize.

* * *

Mnoho let jsem odmítala napsat tuto knihu, protože jsem ani na okamžik nevěřila podivným uzdravením, k nimž docházelo na mých kurzech. Čímž chci říci, že pro mě bylo těžké vyrovnat se se zážraky.

Slovo „zážraky“ a „uzdravení“ zde nepoužívám jako metafory. **Hovořím o skutečných událostech srovnatelných se zážrakem, kdy byl zástup nasycen pomocí pěti chlebů a dvou ryb. Jednalo se o sérii mimořádných a zvláštních situací, při nichž došlo k okamžitému vyléčení nejrůznějších onemocnění poté, co se lidé shromáždili v malé skupině a společně vyslali léčivou myšlenku.** Hovořím tedy o takovém druhu zážraků, které popírají poslední zbytek víry v to, jak by měl fungovat svět podle tvrzení, která nám byla až dosud předkládána.

Myšlenka vytvořit malé skupinky po zhruba osmi lidech se zrodila coby bláznivý a okamžitý nápad při jednom kurzu, který jsem vedla, v roce 2008. Cílem bylo zjistit, co se stane, pokud se členové takovéto skupinky pokusí uzdravit jednoho z nich pomocí kolektivně sdílené myšlenky. Těmto skupinkám jsem dala jméno „Síla osmi“, ale právě tak bych jim mohla říkat „Síla osmi milionů“, neboť tak velká jejich síla ve skutečnosti je. To, co tyto skupinky dokázaly, otřáslo vším, co jsem si myslela, že vím o podstatě lidských bytostí.

Můj vlastní, relativně konvenční pohled na realitu dostal první úder při sběru materiálů pro knihu *The Field (Pole)*. Začala jsem na ni pracovat, neboť jsem chtěla z vědeckého pohledu pochopit, proč vlastně funguje homeopatie a duchovní léčeni. Při shromažďování podkladů jsem ale záhy vstoupila na nové území. Území, kde se ve vědě odehrává revoluce zpochybnující mnohé, často ty nejváženější názory na to, jakou povahu má náš vesmír a jak funguje. Vědci pohybující se na těchto nových územích, s nimiž jsem se mohla během práce na knize setkat (ve všech případech se jednalo o renomované badatele spojované s váženými institucemi), dospěli k úžasným objevům v oblasti subatomárního světa, které podle všeho staví na hlavu dnes uznávané zákony biochemie a fyziky. Tito vědci našli důkaz pro tvrzení, že **veškerá realita může být propojena prostřednictvím pole nulového bodu – základního pole kvantové energie nekonečné sítě, v níž probíhá energetická výměna.** Několik biologů vstupujících na dosud nezmapovaná území provedlo výzkumy naznačující, že primárním systé-

mem komunikace v našich tělech nejsou chemické reakce, ale kvantová frekvence a subatomární energetický náboj. Jejich výzkumy ukazují, že lidské vědomí dokáže získávat informace způsobem překonávajícím obecně přijímané hranice v podobě prostoru a času. V bezpečtu experimentů ukázali, že myšlenky nemusejí zůstat uzamčené v našich hlavách, ale že dokážou vstupovat do jiných lidí a věcí, a že je dokonce dokážou i ovlivňovat. Každý z těchto vědců narazil na drobné zlomky vytvářející společně novou vědu nabízející zcela nový pohled na věc.

Co se stane, když bude velké množství lidí myslit v téže chvíli na tutéž věc? Zesílí se tím celý efekt?

Ze studií, které jsem pročetla při práci na knize *The Field*, bylo jasné, že mysl je jakýmsi způsobem nerozlučně spojená s hmotou a že ji podle všeho dokáže měnit. Jenže tento fakt, jenž volal po zodpovězení mnoha zásadních otázek týkajících se povahy vědomí, byl trivializován, když ho mnozí zjednodušili na konstatování, že člověk může pomocí myšlenky získat obrovské bohatství.

Chtěla jsem nabídnout něco víc než úvahy, jak se lze dočkat zhmotnění automobilu nebo prstenu s diamanty. Něco víc než jen líčení, jak získat víc věcí. Měla jsem na mysli cosi odvážnějšího. Zdálo se mi, že nová věda mění všechno, co jsme si mysleli, že víme o vrozených schopnostech člověka. Chtěla jsem to vše podrobit co nejdůkladnějšímu testu. **Jestliže máme jako lidé tento neuvěřitelně velký potenciál, znamenalo by to, že musíme jednat i žít jinak než dosud.** Podle zásadně nového pohledu bychom měli vnímat sebe samotné jako součást vyššího celku. Chtěla jsem ověřit, zda je tato schopnost dostatečně silná, aby stačila na léčení jednotlivců, nebo snad dokonce celého světa. Coby nevěřící Tomáš jedenadvacátého století jsem hledala způsob, jak celé toto kouzlo rozpitvat.

* * *

V jisté fázi své výzkumné činnosti jsem si uvědomila, že zkušebnost se skupinovým soustředěním myšlenek způsobuje u jednotlivců velké změny. Výsledky jsou změny v individuálním vědomí, k odstraňování pocitu oddělenosti a individuality. Členové skupin se dostávali do stavu, jež lze označit snad jediné jako extatická jednota. Při každém experimentu bez ohledu na jeho měřitko – ať se jednalo o globálně prováděný pokus, nebo o skupiny Síla osmi – jsem sledovala stejnou skupinovou dynamiku. Tato dynamika je velmi mocná a dokáže natolik proměnit život, že umožňuje, aby na úrovni jednotlivců docházelo doslova k zážrakům. V životech účastníků jsem zaznamenala stovky, pokud ne tisíce, těchto spontánních zážraků. Uzdravovali se z dlouhodobých a vážných zdravotních problémů. Dokázali opravit vztahy, v nichž došlo k odcizení. Objevovali nový smysl života nebo konečně sebrali odva-

hu opustit dosavadní zaměstnání, aby se raději věnovali riskantnější nebo více naplňující kariéře. Někteří se proměnili doslova přímo přede mnou. A nebyl u toho žádný guru či šaman ani neproběhl žádný komplikovaný proces uzdravování. Nebyly nutné žádné předchozí zkušenosti, iniciačním nástrojem ve všech těchto případech bylo cosi tak prostého, jako shromáždit tyto osoby do jedné skupiny.

Co jsem to s nimi pro všechno na světě provedla? Uvažovala jsem. Zprvu jsem tomu nevěřila. Po celá léta jsem to, co vypadalo jako efekt zpětného rázu, přisuzovala své bujně představitivosti. Manželovi jsem opakovala, že potřebuji shromáždit víc podobných případů, provést větší množství experimentů a získat exaktnější důkazy. Pak jsem z toho všeho dostala strach a začala hledat v dějinách i vědě precedenty.

Nakonec mi došlo, že tyto experimenty mi ukázaly to, co jsem do té doby vnímala jen ryze rozumově: že naše představy o způsobu, jakým pracuje lidská mysl, jsou očividně chybné. Trebaže jsem v knize *The Field* psala o vědomí a jeho působení na velký viditelný svět, překonávalo to, čeho jsem se nyní stala svědkem, i nejdivovější z těchto představ. Všechny provedené experimenty, všechny skupiny Síla osmi, demonstrovaly, že myšlenky nejsou zamčené uvnitř v našich lebkách, ale že si dokážou najít cestu k jiným lidem. Tito lidé mohou být vzdálení třeba tisíce kilometrů, a přesto jsou myšlenky schopné je měnit. **Myšlenky tak nejsou pouhými věcmi či věcmi, které působí na jiné věci. Myšlenky mají možná i schopnost opravit to, co se v lidském životě porouchá.**

Tato kniha je pokusem pochopit všechny zážraky, k nimž došlo během těchto experimentů. Chci porozumět tomu, co jsem skutečně dělala s jejich účastníky. Současně bych ráda všechno zasadila do širšího kontextu vědeckého poznání, stejně jako ezoterické a náboženské praxe v průběhu dějin. Zdá se, že to, nač jsem narazila, mělo v dávné minulosti své předchůdce, a to dokonce i v křesťanské církvi. Má kniha je současně i o mně a o tom, co se stane člověku jako já, pokud pravidla hry – pravidla, podle nichž žijeme své životy – jako by najednou přestala platit.

Výsledky skupinových experimentů se společným soustředěním myšlenek jsou neuvěřitelné, ale nejsou v tomto příběhu to hlavní. **Tento příběh je o záračné síle, kterou si neseme v nitru. Je o síle, která dokáže uzdravit náš vlastní život a která se paradoxně uvolňuje právě ve chvíli, kdy přestaneme myslet jen sami na sebe.**

Lynne McTaggartová

(Poznámka redakce: v některém z příštích čísel MEDIA uvedeme ukázkou z citované knihy o konkrétním působení Síly osmi.)